

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВИСШИ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ

ул. „Цар Калоян“ № 1-а, 1000 София, тел. 986-28-61, 987-55-13,
факс 987-65-14, e-mail: arch@vas.com

Изх. 534
Дата .. 11.05 2018 г.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТАНОВИЩЕ

ОТ ВИСШИЯ АДВОКАТСКИ
СЪВЕТ

ПО КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО
№ 1/2018 г.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Конституционното дело е образувано по искане на Петчленен състав на Върховния административен съд на Република България на 31.01.2018 г. и е по реда на чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията.

Петчленният състав на Върховния административен съд иска установяване на противоконституционност на чл. 193, ал. 6 от Закона за съдебната власт (обн., ДВ, бр. 64 от 7.08.2007 г., посл. изм. бр. 15 от 16.02.2018 г. ЗСВ), а именно: *„в 9-месечен срок от приключване на предходната конкурсна процедура с решение на съответната колегия на Висшия съдебен съвет и при наличие на освободена длъжност в орган на съдебната власт, съответната колегия на Висшия съдебен съвет приема решение за назначаване на следващия по ред кандидат в конкурса за повишаване или за преместване, получил крайна оценка в конкурсната*

процедура, не по-ниска от много добър 5,00.“ Петчленният състав на Върховния административен съд твърди, че при сезирането му с касационна жалба срещу Решение № 8551/03.07.2017 г., постановено от тричленен състав на Върховния административен съд по адм. д. № 2572/2017 г., с което е отхвърлено оспорването на § 6 от ПЗР на Наредба № 1 за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, приета с Решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по протокол № 5 от 09.02.2017г. и обнародвана в Държавен вестник брой № 17 от 21.02.2017 г., е **констатирано противоречието с Конституцията на оспорения чл. 193, ал. 6 от ЗСВ.**

Подателят на искането твърди, че разпоредбата на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ противоречи на **чл. 4, ал. 1, чл. 5, ал. 1 и чл. 6, ал. 2** от Конституцията на Република България, **без да са изложени подробни съображения за твърдяното противоречие.**

С определение от 27.03.2018г. Конституционният съд е конституирал като заинтересована страна Висшия адвокатски съвет, въз основа на което изразяваме становище по искането на Петчленния състав на Върховния административен съд на Република България за обявяване на противоконституционност на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ.

Висшият адвокатски съвет смята, че искането на Петчленния състав на Върховния административен съд за обявяване за противоконституционна разпоредбата на **чл. 193, ал. 6 от ЗСВ не е основателно, т.к. не е налице противоречие с чл. 4, ал. 1 (принципа за правовата държава), чл. 5, ал. 1 (принципа за Върховенството на Конституцията) и чл. 6, ал. 2 (принципа за равенство)** от Конституцията на Република България. Във връзка с това излагаме следните аргументи:

На първо място, в чл. 117, ал. 2 от Основния ни закон е прогласен принципът за независимостта на съдебната власт. При приемането на Конституцията от 1991 г. като гарант за независимостта на съдебната власт на конституционно ниво е създаден нов орган – Висшият съдебен съвет, който като независим и специализиран орган да отговаря за всички органи на съдебната власт. Съгласно чл. 16, ал. 1 от ЗСВ Висшият съдебен съвет представлява съдебната власт, осигурява и отстоява независимостта на нейните органи, определя състава и организацията на работата на съдилищата, прокуратурите и следствените органи и обезпечава финансово и технически тяхната дейност, без да се намесва в нейното осъществяване.

След приетите изменения в Основния ни закон през 2015 г. Висшият съдебен съвет се състои от две колегии, които съгласно чл. 130а, ал. 5 от Конституцията в съответствие със своята професионална насоченост: *назначават, повишават, преместват и освобождават от длъжност съдиите, прокурорите и следователите; правят периодични атестации на съдиите, прокурорите, следователите и административните ръководители в органите на съдебната власт и решават въпроси за придобиване и възстановяване на несменяемост; налагат дисциплинарни наказания понижаване и освобождаване от длъжност на съдиите, прокурорите, следователите и административните ръководители в органите на съдебната власт*

Изброените правомощия на двете колегии на Висшия съдебен съвет **гарантират** изпълнението на конституционно закрепените функции на съдебната власт и са в съответствие с **принципа за правовата държава и независимостта на съдебните органи.**

На следващо място, следва да се посочи, че съобразно принципа за разделение на властите Народното събрание приема законодателната уредба за функционирането на съдебната власт съгласно Конституцията, като при създаването на правните норми законодателната власт следва да се съобразява с **принципа за независимостта** на съдебната власт. Законодателството също така не следва да пречи на ефикасното упражняване на функциите на съдебната власт, както и да не се засяга нейната независимост.

Законодателната власт отново съобразно принципа за разделение на властите **получава информация** относно това как функционира съдебната власт и дали законодателната уредба се нуждае от промени като ежегодно получава Доклад за дейността на Висшия съдебен съвет. Съгласно чл. 30, ал. 2, т. 11 от ЗСВ Пленумът на Висшия съдебен съвет *„изготвя и внася в Народното събрание до 31 май годишен доклад за своята дейност заедно с годишния доклад за дейността на Инспектората към Висшия съдебен съвет и с годишните доклади на Върховния касационен съд, на Върховния административен съд и на главния прокурор;“*

Оспорената разпоредба на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ предвижда **специален ред за повишаване или преместване** на магистрати на освободени длъжности в органите на съдебната власт. След проведена конкурсна процедура за повишаване, респ. преместване на магистрати при наличие на освободена длъжност в орган на съдебната власт, съответната колегия на

Висшия съдебен съвет приема решение за назначаване на следващия по ред кандидат в конкурса, получил крайна оценка, не по-ниска от много добър 5.00. Предвиден е 9-месечен срок след провеждане на конкурса, в който следва да бъде приложен така предвиденият в нормата ред за заемане на длъжности, като в рамките на този срок не се предвижда провеждане на нова конкурсна процедура, а се използват резултатите на кандидатите от вече проведена такава. След изтичането на 9-месечния срок **няма пречка** за заемането на освободените длъжности да бъде обявена нова конкурсна процедура.

Според Висшия адвокатски съвет **използването на резултатите от проведен вече конкурс е разумно и целесъобразно**, т.к. подготовката за процедурата по провеждане на конкурс изисква време и средства, а и би забавило процеса по заемане на освободената длъжност. Именно затова законодателят е предвидил **запазване на конкурсното начало**, като по силата на закона се ползват резултатите от проведения вече конкурс, а при необходимост след 9 месеца отново може да бъде организиран нов конкурс. Предвидената нормативна уредба съдържа **ясни правила**, които се прилагат по отношение на всички магистрати, т.е. не е нарушен принципът за правовата държава по чл. 4, ал. 1, както и принципът за равенство съгласно чл. 6, ал. 2 от Конституцията.

Във връзка с твърдяното противоречие на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ с Конституцията следва да се посочи, че изготвеният съгласно чл. 30, ал. 2, т. 1 от ЗСВ *Годишен доклад за дейността на Висшия съдебен съвет за 2016 г.* съдържа данни относно подготовката на Наредба №1 за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт. В този Доклад е посочено, че *„при създаването на правилата е отчетено законодателното изискване за провеждане на два вида вътрешни конкурси - за преместване и за повишаване. Нормите са стриктно подчинени на законодателните критерии за тяхното провеждане и намаляване на значенето на събеседването като етап от процедурите. По този начин оценката на качествата на магистрата се основава преимуществено на показанията от него професионални умения в хода на професионалното му развитие.....“*. В Доклада подробно са изложени данни за кадровата политика и правилата за провеждането на конкурсната процедура за магистрати.

Въз основа на изложеното, Висшият адвокатски съвет смята, че по отношение оспорения текст на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ от Петчленния състав на Върховния административен съд **не е налице противоконституционност.**

На последното място, Висшият адвокатски съвет би искал да обърне внимание и на това, че в искането на Петчленния състав на Върховния административен съд до Конституционния съд **липсва** каквато и да е аргументация за противоречие на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ с текстовете на чл. 4, ал. 1 (принципа за правовата държава), чл. 5, ал. 1 (принципа за върховенството на Конституцията), чл. 6, ал. 2 (принципа за равенство). В искането следваше подробно да бъдат представени съображения, които да обосноват противоконституционността на оспорения в искането текст от ЗСВ.

Въз основа на изложените по-горе аргументи Висшият адвокатски съвет смята, че искането на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията искането на Петчленния състав на Върховния административен съд на Република България **не следва да бъде уважено като чл. 193, ал. 6 от ЗСВ не трябва да бъде обявен за противоконституционен** като несъответстващ на чл. 4, ал. 1 (принципа за правовата държава), чл. 5, ал. 1 (принципа за Върховенството на Конституцията), чл. 6, ал. 2 (принципа за равенство) от Конституцията на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВИСШИЯ
АДВОКАТСКИ СЪВЕТ

РАЛИЦА НЕДЕНКОВА

